

זה תרם לאווירה. בכל זאת אמרה אחת המפיקות לאחר המסיבה, כי השמחה היתה גרוטסקית למדי, שמחה מעין זו שמגלה אדם כאשר הוא נוכח לדעת שגם אחרים שקועים באותה ביצה יחד עמו.

אבל חיים יבין, שמעון ססלר, חיים גיל, ורדינה ארו ורינה הררית עלצו כלי הר- הורים פילוסופיים מיותרים. ועוד צימוק קטן: במסיבה בלטו בהעדרם כמה מאנשי הטלוויזיה, שנכו על ידי נקדי במרוצת ה- זמן. אבל למה להזכיר שמות ולהחמיץ פנים במסיבת פרידה?

תדרוך

★ **שדוש פעמים עכשיו** (יום ד' 7/4, 19.30) זיאק מורי קטמור מביים את הביטוי האמנותי של הפסלים. יגאל תומר- קין, עמי שבט ויאיר גרבוז על רקע ה- מציאות, הטכנולוגיה ואמצעי התקשורת ההמונית. מפיק - דוד גולדשטיין.

★ **המגדל הלבן** (יום ד' 7/4, 20.20) סרט השבוע: ששה אנשים מסכנים את חייהם, הם כטיפוס על האלפים, בהשתתפות גלן פורד.

★ **משחק השבוע** (יום ה' 8/4, 21.15) העתקת משחק השבוע מיום ג' ליום ה' מאפשרת הקרנה של משחקי הש- בת האחרונה באנגליה, שעה שקודם היו מקרינים משחקים מלפני שבועיים.

★ **רשות הבידור** (יום ה' 8/4, 21.15) אנדי ויליאמס מארח את פרנק סינטרה.

★ **היום בו נעצר הזמן** (יום א')

מפיקים

מי

אחראי?

התמרמרות שוררת בין מפיקים בטלוויזיה בגלל כתבה, שפורסמה בהעולם הזה (1752), בה הואשם המפיק בכך, שצילומים נדחו, כי לא דאגו מראש לבלון גז קטן. הגנת העולם הזה היתה, שמפיק אחראי לתכניתו מאלף ועד תו. אולם שלושה מבכירי ה- מפיקים בטלוויזיה - גבר אחד ושתי נשים ניסו לתלות את האשם בשרותים הסכניים ובכמאי, שלא היה מוכן לאלתר משהו, כדי למנוע דחייה.

הם טוענים, כי המפיק בטלוויזיה אחראי לתוכניתו רק לכאורה. למעשה, הכפיפויות השונות במוסד גורמות לאנדרלמוסיה כזו, עד שאי-אפשר למצוא מישהו שיהיה אחראי למשהו בטלוויזיה. המפיקים כפופים לשרו- תי הפקה. מפיק אינו יכול לבחור לעצמו במאי או עורך הפקה ולהיפך - במאי אינו יכול לבחור לעצמו מפיק. שרותי האמנות כפופים לעדה המאירית, המספחת תפאורנים ואנשי אביזרים אל כל תוכ- ניה, אבל היא ממשכה לתת פקודות ל- אנשיה, או שהם נתלים בה, למרות העוב- דה, שהמפיק והבמאי ממונים עליהם באותה תוכנית.

★ **שינוי לטובה**. אפשר לכתוב ספר על התוצאות הנוראות ועל הביובו הנובע מ- קונפליקט זה. אבל לעזרת הפקה אחת, שהגישה תלויה אחת ויחידה על איש אביזרים, אמרו: "עוד נראה לך". מאז הם מראים לה. ויש גם טענות וטענות נגד על מפיקים-במאים מסויימים, שאינם מסוג- לים להחליט עד הרגע האחרון מה בעצם הם רוצים.

כל האנשים האלה כפופים למונה על הטלוויזיה. לעומת זאת הטכנאים כפופים למהנדס רשות-השידור ואנשי המינהל ל- סמנכ"ל הרשות. בזכות זו מרשים לעצמם כמה מהם לצפצף ציפצוף ארוך על מפיקים- במאים, שאותם הם צריכים לשרת. הצעקות בפני ההנהלה לא שינו את המצב עד היום. עכשיו הדברים עשויים להשתנות לטובה, כי מנכ"ל הרשות, שמואל אלמוגי, מכהן גם כממונה הישיר על הטלוויזיה.

אבל, אמרה אחת המפיקות, "אותי מרגיזה העובדה שרוב זמני מוקדש לעניי- גים נוהליים, לקופה קטנה ולמריבות ספ- שיות עם השרותים ועם אנשי התחבורה, במקום שזמני יוקדש לרעיונות ולתיכנון." הצניבור כבר יודע שבטלוויזיה פותרים בעיות רבות על ידי פניה ישירה למהל הכללי. אולם הטלוויזיה חייבת להחליט פעם אחת ולתמיד, אפילו בצורה שרירותית, כי המפיק (או מישהו אחר) הוא האחראי ה- בלעדי לתוכניתו, יש להעניק לאותו אדם סמכות להכריע לטוב או לרע, בלי שיצט- רך לרוץ אל 20 אנשים לפחות, כדי להזיז משהו ביהם לתוכניתו, ואחרי הכל עוד לפנות למנהל.

עוברים

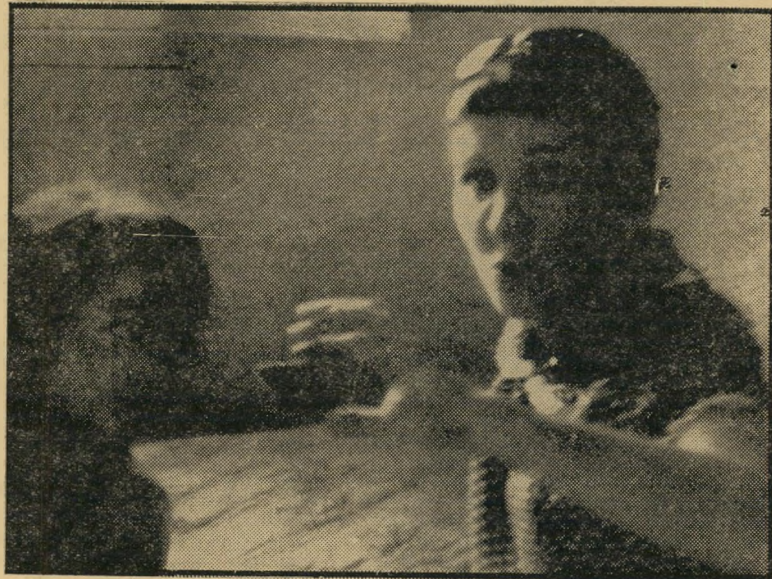
רכילוויזיה

מי אמר שלא יודעים לעשות שמח ב- טלוויזיה? עובדי הטלוויזיה הם ממש מומי חים למסיבות פרידה למומנים עליהם, שי הלכו. קחו למשל את המסיבה שצרכה ב- ליל-שבת בביתו של אביטל (בומרנג) מוסנ- זון לרגל הליכתו של נגידמוג, רוגל, ה- ממונה הפורש, מוטי (ריחון בעוה) קירשנ- ביום אירגן שירה בציבור וכולם שרו לכ- בוד פסח חשיר: אחד מי יודע. אחד מי יודע הוא הממונה הראשון, פרופסור אלי- הו כ"ץ. שניים מי יודע הוא המהנדס סטן גרנדיין, הממונה הזמני לשעבר, שלושה מי יודע הוא חגי פינגסר וכן הלאה. אפי- לו אשתו של שמואל אלמוגי, המנכ"ל ש- הוא גם הממונה העכשווי על הטלוויזיה, הצטרפה למזמרים בנענוע שפתיים.

אלמוג עצמו נראה צוהל, כמיוחד כאשר אחד העובדים עשה את עצמו שחוי וה- עז לברך אותו בברכת: בקרוב אצלך. הי- תה זו הדוממות נדידה להפגיש במחיצה אחת את כל מנהלי המחלקות כשהם מחיי- כים זה לזה: יצחק שמעוני, יורם רונן, סאלים פאתל, יוסף בראל וראובן מורגן. היתה זו ממש אידיליה. מארגני הגושף דא- גו למשקאות בכניסה כדי להפיג את המ- תח מיד. רבים הביאו את נשותיהם יגם

המורה והתלמיד בפרט לא פצצת מין -

המורה והתלמיד בחיים - לא אלי נוער

מושתת, לדעת קאיט, על רגש עמוק ו- אמיתי.

אלא שהמסבר הגיע עם היוודע הדבר ל- הורי הנערי. הם ניסו להפריד בין בניהזוג, שלחו את הצעיר לטוול במרחבי אירופה והעבירו אותו לבית-ספר מרוחק. שום דבר לא עזר, המורה המאוהבת נסעה בעיקבו- חיו בכל אשר נשלח. בסופו של דבר פנה האב לערכאות ודרש לנתק בכוח את הקשר בין השניים.

★ **ימין ושמאל**. וכאן, ניצל קאיט את ההזדמנות כדי להראות עד כמה היצוני הלך-הרוחות המהפכני של האינטלקטואל ה- צרפתי, המרצה המארכסיסטי, שתמך ברוח החדשה של חרות מוחלטת הנושבת בנו- ער, הונגלה בחייו הפרטיים כועיר-בורגני אופייני, החושב כשמאלני ומתנהג כימני. הוא לא שקט עד אשר הורשעה המורה בדין, הוטל עליה מאסר על תנאי וקנס, דבר ששם, כמובן, קץ גם לקאריירה שלה כמורה. היא נשלחה לבית-חולים כדי לטפל בהפרעותיה הנפשיות, וכאשר שוחררה, חז- רה לחדרה, פתחה את הגאז בחדר, ושמה קץ לחייה.

למראה הסרט, קמו כל אותם צרפתים צדקנים, שהצדיקו בזמנו את האב, והקימו נגדו זעקה. "כיצד אפשר להיות מושע

עד כדי כך ולהרוס אדם, רק משום שהעו- לאהוב בגלוי?"

הרומנטיקה מקסימה תמיד כשאנה מסר- כנת ואינה נוגעת לך אישית. לנוכח ה- התקפות המוחצות של העיתונות, יצא ה- אב בהצהרת-נגד: "ומה הייתם אתם עו- שים במקומי?"

על כך, לא נשמעה תשובה. והוא מו- סיף: "באשר לבני, הוא נשבר עד כדי כך, שיומיים אחרי מותה הלך לחוות בהצגת שיער".

מוסר השכל? אין. פרט, אולי, לעובדה שהסרט של קאיט, עם אני גירארדו ו- צעיר בשם ברונו פראדאל התפקידים ה- ראשיים, מוכיח שהעולם השתנה פחות מכפי שהיו רוצים לחשוב.

תדרוך

תדאביב

★ ★ ★ ★ **המענג האדום** (פאר, צר- פת): דוגמה מאלפת להצלחה קופתית ו- אמנותית כאחד: הבמאי ז'אן-פיר מלחיל, מגיש סיפורמתח בצורה קולנועית מופ- תית. עוזריו הנאמנים הם צלמו המצויין (הגרי דקא) ושחקניו: מלביל המנוח, ז'אן- אריה וולונטה ואיב מונטאן.

★ ★ ★ **שד משחת** (בן-יהודה, צר- פת): שינוי הוסף את עורו מראה סנטי מנטאלי לגגסטר חמוד, מלא הברקות ערי- מומיות וחלקלק עד כדי בידור. שינוי הוא לטובת קלוד ללוש, הבמאירצלי מוכשר המצליח להגיש סיפור לא-מוסרי מובהק, ואף על פי כן לא להרגיז אף אחד.

★ ★ **מלכת הכביש** (הוד, ישראל): סרטו של מנהם גולן עם גילה אלמגור כי- יצאנית, הנאבקת עם גורלה ועם החברה שמסביבה. כמה מעמדים טובים של גילה ומישחק משכנע של יהודה ברקן, הגזמות של הבמאי.

★ ★ **התרנגול** (מוגרב, ישראל): חיי- המין המשגשגים של הישראלי המצוי ב- עטיפה של הומור צברי אופייני: טופול מחייך - בנות ישראל שוכבות. סרט מבי- דר - לא יותר.

★ ★ ★ **יומנה האינטימי של אישה נשואה** (יוון, ארצות-הברית): חייה של עקרת-בית אמריקאית נחמדה שאינה מוצי- את אהבה לא אצל בעלה לא אצל ילדיה ואפילו לא אצל מאהבה. תסריט ציני, בימוי אכזרי (פרנק פקי) ומישחק מרשים (קא- רי סנוודגרס).

ירושלים

★ ★ ★ **מ.א.ש.** (אוריון, ארצות-הבר- רית): קומדיה שחורה על רופאים בבית- חולים-שדה, על רקע מלחמת קוריאה, ש- למעשה הינה הסוואה למלחמת ויאטנאם. מישחק משכנע וטבעי בתסריט שכאילו נכ- תב, בדיחות אכזריות ומלחמה שאינה נש- מעת - הכל מראה עד כמה אבסורדית המלחמה, כל מלחמה.

★ ★ ★ **הם יורים גם בסופים** (אורנו, ארצות-הברית): אשליית האושר והעושר של ארץ החופש מתנפצת בתיאור אכזרי של מרוץ המרתון משנות המצוקה, הבא לסמל את המרוץ המסורף אחרי הממון בשנות השבעים. מישחק, בימוי, צילום, הכל למופת.

חיפה

★ ★ ★ **הקנין שחלק** (אורלי): אר- בעה צעירים מתבגרים בחופש-תיקין, ומס- תבר שלהיות צעיר, זאת לא אמרת להיות טוב טהור וכן. סרט שמצטיין בתיאור אחירה ורגשות (פנקר ואליונור פרי). ★ ★ ★ **ג'ון ומרי** (ירושלים, אר- צות-הברית): דאסטין הופמן ומיא פארו בקומדיה רומנטית על שני יצורים בודדים והמיכשולים העומדים בדרכם אל האושר.

גליה ישי ב"ב, במיקצב ה-70" פנפ לצעירים

11/4, 21.05) מן הסידרה מירוז לחיים. פול בראיין חוזר משוויץ לאחר תאונת סקי וששה חודשי שכחה, ומנסה לשחזר את מעשיו המהילים בו עזב את ארוסתו עד התאונה.

★ **ביטוח בריאות ממלכתי** (יום ב' 12/4, 20.20) בומרנג בהשתתפות ח"כ חייקה גרוסמן, ד"ר חיים דורון, פרופסור ראובן ירום, ד"ר ישראל סום וד"ר נח קפלנינסקי, עורך ומנחה: פרופסור אמנון רובינשטיין. מפיק-במאי: אביטל מוסנזון.

★ **האודיפיאה של הנרי מידר** (יום ב' 12/4, 21.05) מישרד חודשי מיוחד על הסופר האמריקאי-הודי, שספריו נחש- בים כרחוב לפרונגוראפיה מובהקת. הנרי מילר עצמו הולך בעיקבות ילדותו ברחו- בותיה של ברוקלין. עוקב אחרי מאבקיו כסופר בפריה, ונפגש עם יודיים.

★ **במיקצב ה-70** (יום ג' 13/4, 20.20) תוכנית פנפ לצעירים. מגישים: גליה ישי ועמוס ארבל. מפיק-במאי: יוסי צמה.